

Міжнародна наукова конференція «Сила безсилах?»: явище дисидентства у творенні незалежної України»

4 грудня у Києві в актовій залі НаУКМА відбулася Міжнародна наукова конференція «Сила безсилах?»: явище дисидентства у творенні незалежної України», організаторами якої виступили Всеукраїнське товариство «Меморіал» ім. Василя Стуса, Національний університет «Кієво-могилянська академія», Інститут історії України НАНУ, Музей шістдесятництва.

Відкрили конференцію Степан Кубів, перший віце-прем'єр-міністр України, міністр економічного розвитку і торгівлі, Голова Всеукраїнського товариства «Меморіал» ім. Василя Стуса, Андрій Мелешевич, президент НаУКМА. До участі були запрошені відомі дисиденти: Василь Овсієнко, член Української Гельсінської Групи, політв'язень, публіцист, історик дисидентського руху, Йосиф Зісельс, громадський діяч, член ради Української Гельсінської Спілки, віце-президент Конгресу національних громад України та інші. Учасником заходу був директор НДІУ, кандидат історичних наук, Богдан Галайко.

На конференції розглянули низку тем, що стосуються дисидентства як соціального та культурологічного явища, персонального виміру руху та впливу дисидентства на сучасну Україну, а також науково-академічне визначення та класифікацію руху опору, етичні засади правозахисного руху в 1960-1980-х роках.

Метою проведення конференції є привернення суспільної уваги до цього історичного феномену української Держави та долі дисидентів, які брали у ньому участь.

За результатами події організатори оприлюднили Резолюцію, проект якої учасники обговорювали під час конференції.

У проекті Резолюції йдеться: «Всебічно обговоривши феномен дисидентського руху України, вважаємо за потрібне: по-перше, розглянути можливість створення Центру дослідження дисидентського руху в Україні на базі Національного університету «Кієво-Могилянська академія» під керівництвом ректора; по-друге, впровадити науково-педагогічні і методологічні матеріали щодо висвітлення місця, ролі та значення руху опору в Радянському Союзі другої половини ХХ ст. Третє, відзначити високу мистецьку цінність творчої спадщини дисидентів та сприяти її популяризації».
